

І чужому навчається,
І свого не цурається...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Нью-Йорку: —
Народу 7-4125
УНСоюз: Нарк 7-5337

РІК LXXII. Ч. 34. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРСІ СІТІ і НЬО ЙОРК, СУВОТА, 20-го ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1965. No. 34. VOL. LXXII.

ОСТАННІ ВІСТІ

П'ятниця, 19-го лютого 1965

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ЗАКЛИКАЄ БІЗНЕСМЕНІВ ЗМЕНШИТИ ВІДПЛИВ ДОЛЯРІВ ЗА КОРДОН
Президент Джексон промовляв в Білому Домі до 370 представників великих корпорацій та банків, і просив їх, щоб в цьому році обмежили на 20% свої інвестиції в підприємства за кордоном, а банки, щоб зменшили висоту позик закордонним державам. Президент знає, що це зменшить прибутки корпорацій і банків в цьому році, але в майбутньому скріпить економіку ЗДА, бо зменшить скількість доларів, які відходять із ЗДА і тим самим зменшить відплив золота, яке чужі банки купують за американські долари. Банкіри і промисловці прихильно поставилися до проєкту Президента.

КООРДИНАТОР СОЮЗУ ДЛЯ ПОСТУПУ КРИТИКУЄ ДЖАНСОНА
За його політику в Латинській Америці. Теодор Москозо, який до грудня 1963-го року був координатором в політиці ЗДА відносно держав Південної Америки, заявив, що президент Джексон не бере до уваги політичні сторінки в країнах Латинської Америки і гадас, що "гроші, фаворити та бюрократи" зможуть все зробити. Москозо заявляв, що покійний президент Кеннеді добре зрозумів потреби Західної Півкулі, яку бажав оздоровити політично, підтримуючи там демократичні уряди. Москозо каже, що не треба підтримувати різних диктаторів, символів диктаторського стану.

НОВИЙ РАДІОТЕЛЕСКОП ЗДА ЛОВИТИМЕ "КОСМІЧНУ МУЗИКУ"
Яка надходить з районів, що є далеко поза так звані Молочні Шляхи. Цей радіотелескоп буде Крайова Наукова Фундація в Крайовій Обсерваторії на вершці гори Пік в Арізоні. Телескоп має діаметр 36 стіп завдовжки. Він зможе оглядати планети, Місяць, а також ген поза Чумацький Шлях. Космічні радіо хвилі мовчки мандрують із швидкістю світла по космосі, але їх можна переміняти на звуки, коли їх ловиться на Землі. Будова цього радіотелескопа коштуватиме \$800 000.

ДІН БІРЧ ЗАКЛИКАЄ РЕСПУБЛІКАНЦІВ ЗАКІНЧИТИ РАСИЗМ
Щоб Республіканська партія могла мати своїх прихильників в південних степах без виключення ненависті між негрів та білих. Бірч, промовляючи до 500 молодих республіканських провідників, сказав: "Я не хочу, щоб ми йшли на Південь, і при цьому втрачали Північ". Бірч залишає пост голови Республіканського Крайового Комітету 1-го квітня, який перебрис Рей Білліс із Огайо. Молоді республіканці оваційно вітали Бірча.

ПРОМІСЛОВА ПРОДУКЦІЯ В СІЧНІ Ц. Р. СТАНОВИЛА 187,7%
в порівнянні з продукцією в роках 1957 - 1959 і була на 0,7% більшою, як в грудні 1964 року. Продукція у січні в ц. р. була на високому рівні листопада і грудня 1964 року. Сталева продукція збільшується понад норму, бо власники сталеварень побоюються можливого страйку і збільшують запаси. Продукція асфальту становила 9 000 000 річних відношення, і така сама обидві були і в лютому. Річне відношення дстасмо таким способом, що продукцію з одного місяця множили через 12.

У СВІТІ

КАРДИНАЛ БЕА ПРОГЛОСИВ ПОЧАТОК "ДІАЛОГУ" ПОМІЖ КАТОЛИЦЬКОЮ І ПРОТЕСТАНТСЬКОЮ ЦЕРКВАМИ
Він зробив це під час відвідин у центральній Світової Ради Церков у Женеві в минулий четвер 18 лютого ц. р. Світова Рада Церков охоплює 214 Протестантських і Православних Церков. Генеральний секретар Світової Ради Церков, голландець д-р В. А. Віссер Гоффт назвав відвідини 83-літнього кардинала Беа, Голови Секретаріату для сприяння християнській єдності у Ватикані, за історичну подію. Мас бути створена Комісія для узгодження "принципів і методів", які ляжуть в основу "діалогу" між Католицькою і Протестантськими Церквами.

БРИТАНСЬКИЙ УРЯД ВІДМОВИВСЯ ПІДДАТИСЯ ПОГРОЗАМ ЛІКАРІВ
Що вони масово виступлять з системою Державної Здравої Служби і не будуть підчиняватися її розпорядкам. Однак міністер здоров'я заявив, що він готов перегорювати про вимоги лікарів щодо підвищення ціл державних оплат за пацієнтів. Лікарі нарікають, що на умовини тієї виплати і на легковажне ставлення до них, як суспільного стану.

КОМУНІСТИЧНИЙ КИТАЙ ЗНОВУ ПОГРОЖУЄ АМЕРИЦІ
Комуно-китайський "президент" Ліу Шао-чі, промовляючи на державному бенкеті у честь президента Танзанії Жулуса Нйерере, що раз потвердив, що Комуністичний Китай вважас атакуванню Північного В'єтнаму за атакування його, Китаю, і що тому "не може стояти остронь хоробріх в'єтнамців", проти яких ніби-то переводять агресію "американськй імперіаліст".

СОВЕТСЬКИЙ МАРШАЛ ВАСІЛІЙ СОКОЛОВСЬКИЙ ВПЕВНЯЄ, ЩО ПІДВОДНА ФЛОТА СССР ДОРІВНЮЄ АМЕРИКАНСЬКІЙ
Він заявив на пресовій конференції в Москві, що число американських та советських атомово-підводних човнів може ризитися на "дві-три одиниці", але що це "не грас ніякої ролі". Соколовський заявив, що СССР мас тепер під зброєю 2,423,000 воєнк і таврував американську порівняльну статистику збройних сил, як ніби "шкідливе загловання цифрами". Якщо випадково вибухла б одна атомова міна з-посеред мін, що ними захіли німці хочуть вистелити весь кордон між Східною і Західною Німеччиною, то це спричинило б вибух третьої світової війни — твердив Соколовський.

У ФРАНЦУЗЬКІЙ КОМУНІСТИЧНІЙ ПАРТІІ СВАРНЯ
— стверджує навіть орган компарті "Л'Юманіте". Він виступив гостро проти звернення французьких комунистичних і популяристських професорів, студентів і інших інтелектуалів, які борються проти авторитарної системи, що існує в партії, отже проти диктатури партійного секретаріату. Інтелектуали вимагають демократизації відносин в партії, отже дієвних а не фікційних виборів і вільної дискусії.

ЯПОНСЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ЕТСУСАБУРО ІШІНА ПРИХВАЛИВ ДО ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ
Щоб поліпшити взаємини між тими двома далекосхідними антикомуністичними державами. Міно Японію, яка дові роки чело Корею під своєю окупацією, і Південною Кореєю, все ще нема дипломатичних ані торговельних взаємин. Ліви соціалісти й комунистичні в Японії та націоналісти в Південній Корей демонстрували проти теперішніх повновелів справ злагоді.

НОВИМ ПРЕМСОМ ТУРЕЧЧИНИ СТАВ СУАТ ГАП-РІ УРІШІЮ
62-річний адвокат-дипломат, політично ніби-то неуральний в боротьбі між партіями Народної-республіканською 81-літнього генерала Ізмета Іноні і партією Справедливості, колишнього Демократичною, яку поставлено по за законом після військового перевороту в травні 1960 р. В суботу мін. тяжка об'єднана опозиція висловляла вогум недовір'я прем'єрові Іноні. Осінню відбудуться вибори.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ДОМАГАЄТЬСЯ, ЩОБ ПРОМІСЛОВЦІ І БАНКІРИ МЕНШЕ ВИДАВАЛИ ДОЛЯРІВ ЗА КОРДОН

Вашингтон. — Президент Джексон запросив до Білого Дому 370 визначних промисловців і представників банків, щоб підтримати Президентів в його змаганнях не випускати за кордон забагато доларів, за які чужі державні банки мають право купувати золото в Америці по максимальній ціні \$35 за одну унцію. Внаслідок цього відходить золото з цієї країни, яке є підкладом американської бізнесменів і банкірів видали за межами ЗДА на два біліони доларів більше, як в 1963-му році, разом видано в 1964-му майже \$6 500 000 000. Дефіцит в платиночому балансі із закордонним в минулому році зносив \$3 000 000 000, і це вже сьомий рік, коли такий великий дефіцит в цій ділянці, хоч американський експорт на кілька біліонів доларів є більший від американського імпорту. Коли б банкіри й промисловці пішли за покликом Президента, то не-гайно зменшилися б платиничний дефіцит. Промисловці та представники банків заявили, щоб підтримати Президентів в його змаганнях не випускати за кордон забагато доларів, за які чужі державні банки мають право купувати золото в Америці по максимальній ціні \$35 за одну унцію. Внаслідок цього відходить золото з цієї країни, яке є підкладом американської бізнесменів і банкірів видали за межами ЗДА на два біліони доларів більше, як в 1963-му році, разом видано в 1964-му майже \$6 500 000 000. Дефіцит в платиночому балансі із закордонним в минулому році зносив \$3 000 000 000, і це вже сьомий рік, коли такий великий дефіцит в цій ділянці, хоч американський експорт на кілька біліонів доларів є більший від американського імпорту. Коли б банкіри й промисловці пішли за покликом Президента, то не-

Зізнаючи на Авшвіцькому процесі, д-р П. Мірчук вимагав поставити під суд вбивника братів сл. п. С. Бандери — Василя й Олексі

Франкфурт, Німеччина. — Прокуратор німецького суду в Франкфурті, який обвинувачує 22 колишніх есе-ів, членів адміністрації концлагеру в Авшвіці, покликав на свідків теж кількох українських кол. політ'язнів Авшвічу, між ними д-р П. Мірчука, автора споминок про ті часи п. з. "У німецьких млінах смерті". Своє зізнання склав д-р Мірчук перед німецьким судом у Франкфурті 11 лютого ц. р.

Крім свідчень про звірства есе-ів супроти в'язнів у концлагері д-р П. Мірчук звернув увагу суду на те, що винними в жорстокому катуванні безборонних в'язнів були не тільки есе-и, але й велика кількість німецьких і польських в'язнів, які були "капами" та "форарбайтерами". З них назвав він "оберкапа" Краля, який у завірний спосіб закатував разом із "унтеркапом" Подкульським двох братів Степана Бандери — Василя і д-ра Олексі. Як наочний свідок той, що й сам був жертвою звірських знущань над українськими політ'язнями тих двох "капів", в'язнів, які в дійсності були поляками, але в концлагері вважалися "райхсдойчами", д-р П. Мірчук подав подробиці знущань і повторив зголошену вже раніше писемно вимогу, щоб суд зажадав у польського уряду видачі Краля й поставив його на лапу обвинувачення побіч інших катів Авшвіці. ("Унтеркапо" Подкульський загинув в Авшвіці). На питання прокурора, чому саме на братах Бандери сконцентрували були своєю катівською увагою обидва "капи" в Авшвіці, д-р П. Мірчук оновив про суд проти Степана Бандери, як провідника ОУН за вбивство польського міністра Перарського, відповідального за катування українського населення в ході "пацифікації": суд, на якому Степан Бандера замість боронити самого себе, обвинувачував польський уряд за злочинне поневолення західних українців. У висліді героїської постанови Степана Бандери на суді його ім'я стало відома всім полякам і тому польської шовіністичній в Авшвіці, які, прикинувшись німцями, займали пости "капів", поставили викинути свою зоологічну ненависть до українських революціонерів саме на братах Степана Бандери. Краля, який минулого року приїхав був до Німеччини, як свідок на суд, викликано тепер вдруге, але він відмовився прийти. Прокуратура робить заходи, щоб його польський суд видав таки німецькому суду.

У НЬО ЙОРКУ ВІДБУЛОСЯ УКРАЇНСЬКЕ ПРИЙНЯТТЯ ДЛЯ ПРЕДСТАВНИКІВ УЯРМЛЕНИХ НАЦІЙ

Нью Йорк. — Голова Виконавчого Органу ООН Раді, Микола Лівшицький, уладив в четвер 18-го лютого ц. р. в залах Українського Інституту Америки з нагоди роковин самостійності України — прийняття для представників поневолених комуністами націй та не-російських народів Советського Союзу. На тому прийнятті були присутні однакові члени еміграційних політичних проводів так званих сателітських країн і грюх балтійських країн, як теж представники Ліги визволення не-російських народів Советського Союзу, себто так званого Паризького Блоку. Секція якого саме відновилася в ЗДА. Зокрема були присутні колишній посол в Чехословаччині в Парижі Ч. Словаччини в Парижі і в Об'єднаних Націях П. Осуєкі з дружиною і його заступник Лєтріх, голова Асамблеї поневолених народів альбанець Гермені, як теж голова Комітету Вільної Альбанії Краснікі, — президент Комітету Вільної Естонії Кюот, від Болгарського Комітету Петко, президент Комітету Вільної Латвії Гаснер, секретар Комітету Вільної Литви Вате-

нанас, від польської еміграції Бєга, колишній румунський міністер закордонних справ Вісолян, голова грузинської політичної еміграції проф. Наканшідзе, представники білорусів, туркестанців, козаків — разом із поважним гуртом українських громадян кругом 70 осіб. Чужинських гостей привітав французькою Мовою Микола А. Лівшицький, після чого англійською мовою виголосив коротку доповідь Борис П. Ржепецький. Головував п. Микола Степаненко. Після тієї короткої офіційної частини відбулося в іншій кімнаті прийняття.

● Совєтська преса признала, що скоплення в'єтнамських комуністичних американських пілотов з літаків коммодоре Роберт Шумаєр, не застрашався комуністичних погроз та "не каявся" і "повторяв американськй брехні" на пресовій конференції комуністів у Північному В'єтнамі.

З УВАГИ НА "ДЕНЬ ВАШИНГТОНА", в понеділок, 22-го лютого ц. р., яке є державним святом, найближче число "Свободи" появиться у вівторок, 23-го лютого, з даного середі, 24-го лютого.

СЕСІЯ ОН СКІНЧИЛАСЯ НАВІТЬ НЕ РОЗПОЧАВШИ ДІЛОВИХ НАРАД

Об'єднані Нації. — 19-та сесія Генеральної Асамблеї, яка — у зв'язку з виборами в ЗДА й Британії — розпочалася у припізненому речинні, бо щойно 1 грудня минулого року, розійшлася в четвер 18 лютого 1965, навіть не розпочавши нарад над ніодною з 92-ох справ на її денному порядку. Від самого початку сесії вона переживала кризу внаслідок такого великого заборговання СССР, Франції і ще 11-ох інших держав, що всі вони підпадали під 19-ту статтю чартеру Об'єднаних Націй, яка автоматично позбавляла права голосу ті членські держави, які завинили до каси ООН більше, як двічі членські внески. Заборгованість СССР на кругло 60 мільйонів дол. і Франції досягло такої великої суми тому, що вони "принципово" відмовились будь-що заплатити на міжнародне військо ООН, вислане до Конга і на Середній Схід, ставши на становище, що ті дотичні ухвали Генеральної Асамблеї були "нелегалні", бо поминули Раді Безпеки ООН, дармащо Міжнародний Трибунал у Гаазі визнавав їх легальність. ЗДА заявляли, що не допустять до голосування СССР в будь-якій справі з уваги на згадану 19-ту статтю чартеру ООН. Тому члени ООН прийняли мовчазну постанову за кулісами, щоб на пленумі не переводити ніяких голосувань. Але три дні тому Альбанія — вірогідно з підмови Комуністичного Китаю — зажадала, щоб перевести голосування над питаннями, чи слід зберігати на-

В ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ШЕ ОДИН ПЕРЕВОРОТ. — МЕК НАМАРА З'ЯСОВУЄ СТАНОВИЩЕ ЗДА

Сайгон. — В четвер 18 лютого ц. р. стався в Південному В'єтнамі ще один — вже восьмий з черги державний переворот, але його подробиці ще не відомі. Відомо тільки, що цей останній переворот звертався проти "сильного мужа" генерала Нгуєна Хані і був черговим впливовим суперництва генералів в боротьбі за владу. Генерал Нгуєн Хані був тоді знаходився під домашнім арештом. Цивільне населення столиці краї, Сайгону, попереджено, щоб воно не виходило на вулицю. — В тому самому дні у Вашингтоні секретар оборони Роберт МакНамара, у своєму завідомленні перед Комісією Палати Репрезентантів для військових справ заявив, що ситуація у Південному В'єтнамі "важка, але не безнадійна". Він з'ясував причини, чому Америка "не мас вибору" іншого, як тільки активно підтримувати Південний В'єтнам проти комуністичної агресії, бо справа не в ма-

Теодор Рожанковський, кол. командант УСС, скінчив 90 років життя

Нью Йорк. — Теодор Рожанковський святкував в минулу неділю 14-го лютого ц. р. своє 90-річчя. Народжений 14 лютого 1875 року в Сокалі, Західній Україні, як син судового радника і посла до крайового союму, скінчив правничі студії в Кракові, у 1903 році одружився з донькою відомого ученого професора Володимира Шухевича, Іриною, і в 1912 році був обраний на посла до галицького союму. У 1914 році Українська Боева Управа покликала його на команданта Українських Січових Стрілців і він перебував в рядах УССів під час всієї визвольної війни. Він був також головною місією уряду ЗУНР в Чехо-Словаччині. Після війни був суддею і судовим радником, спершу у Золочеві, згодом у Львові, Перейшовши на еміграцію, перекладав власну адвокатську канцелярію. В Америці мас двоє синів і доньку. Своє 90-річчя відзначає в родинному гурті, у домі свого сина, відомого лі-

Теодор Рожанковський

каря д-ра Ярослава Рожанковського у Вігокеї під Нью Йорком. Не вважаючи на свій поважний вік — радник Теодор Рожанковський втілює свою повну свідомість і бистроту ума та живо цікавиться всіма українськими громадськими справами. Достойному Ювілянтові належать не тільки від всіх колишніх Українських Січових Стрілців та взагалі всіх колишніх воєнків українців, але й цілої української громади привіт і побажання прожити ще довгі літа.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

"ХРЕСТИНИ" НОВОГО ВІДПЛИВУ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Ньюарк. — В неділю 28 лютого ц. р. тут відбувся урочистість "христини" нового, заснованого наприкінці 1964 року 86-го Відділу Союзу Українок Америки ім. Олени Теліги й інсталяція Відділового проводу, до якого входять: Наталя Зміий — голова, Таїсія Турянська — заст. голови, Дарія Зелік — секретар, Оксана Стеранка — касир, Ірина Яворська — організаційні справи, Марта Каздоба — зв'язкова з ГУ США, Анна Твардовська — сусп. справи, Ярослав Силік — культ. і Ольга Гнатейко — вих. справи. В урочистості взяли участь представники США з Філадельфії і Нью Йорку: імж. Стефанія Пушкар та Марія Душник. З нагоди цих христин буде введена також окрема мистецька програма — танки під проводом Катерини Смічак з Картерету, фортепианове солю — Євгенія Вольс, вокальний квартет і рецитали п-ні Гнатейко.

ОПЕРНИЙ АНСАМБЛЬ У НЬО ЙОРКУ СТАВИТЬ "ЗАПОРІЖЦЯ ЗА ДУНАСМ"

Бруклін. — Після успішної вистави "Запорожця за Дунаєм" у Нью Йорку ньюйоркський Український Оперний Ансамбль поставив цю колічну оперу С. Гулака-Артемовського в неділю 7 березня ц. р. в Брукліні, в залі шкільної аудиторії при церкві св. Духа, 158 Норт 5-а вулиця. У виставі братимуть участь артисти: Лев Рейнарчик, Ганна Шерей, Тамара Лихолай, Іван Гош, Ю. Федорів, Т. Федорович. Мистецьким керівником вистави буде Володимир Ласовський, концертмайстром — Т. Левшицький. До вистави гратиме камерна оркестра з колишніх членів Львівської опери й абсолютів УМІ, і співатиме хор під керівництвом Р. Степаніка. Українські танки будуть виведені під проводом П. Галатина.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

СОВЕТСЬКІ "МОВОВИЗНАВЦІ"

Ось так у своєму "Малому словнику українських імен" що виїшов у Києві, подає Іван Трійняк пестливі форми імені Тарас: "Тараска, Таринька, Таруша, Таря, Тарасушка"...

ЧІМ СВИТАЄТЬСЯ "ГОЛУБИЙ ЕКРАН"?

В неділю 7 лютого ц. р., — як подає "Радянська Україна", — "голубий екран", тобто телевізор, світає для киян такими програмами: у першій — "Московський Кремль учора і сьогодні"; у другій — спектакль лєнінградської студії.

Цю ж саму програму — "Московський Кремль" — передавало 7 лютого для глядачів Донецька, Дніпропетровська, Запоріжжя, Херсону, Одеси і Львова.

КАПУСТА ПРОТИ ВИРАЗКИ

Звичайна білокачанова капуста — добрий лікувальний засіб проти виразки шлунку (улькосу) — стверджує керівник лабораторії лікувальних рослин Володимир Шевельов у київській "Рабочій Газеті" з 2 лютого. — Сік свіжої капусти мас в собі гормональні та ростові речовини, ферменти. В ньому знайдено до 16 вітамін амінокислот. 3-позимі вітамінні виявлено аскорбіген, найцінніший вид вітаміну С. У порівнянні з картоплею в капусті аскорбігену в 50 разів більше. В Шевельову відлос в лабораторії виготовити "сухий сік" капусти, який не втрачає своїх лікувальних властивостей, і тепер його масово виготовляють на Київській молочної. На курс лікування виразки потрібно 360 грамів цього капустяного порошка.

ЯКІ ТИРАЖІ УКРАЇНСЬКИХ КНИЖОК

Книжки "Драматургія Лєсі Українки" видали у Києві накладом... 1.000 примірників, а книжку "Кощибишинський — художник слова" — 2.000 примірників. "Література України" посяєно що наклади залежать

СВОБОДА
UKRAINIAN NEWSPAPER
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Адреса: "СВОБОДА", Р. О. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Єдність у кризі

Настрої в американському народі, зокрема серед його політичної верхівки, надзвичайно характерні і повчальні: як поводитися зростаюча нація в тривожних хвилинах. Правда, широкі кола американців не усвідомлюють самого факту теперішньої кризи. Але було б помилково приписувати це тільки байдужості до справ закордонної політики і міжнародних відносин та прив'язанню до матеріальних добр, життєвої вигоди і таких традиційних розваг, як бейсбол. «Справа людини» в таких справах, як державний інтерес Америки в обороні волі у Південній Азії, може й не визнається і їх не розуміє. Але редакції газет визнаються. Можна спостерігати, що американська преса не робить сенсації з подій, які погрожують вибухом великої війни. Так само Уряд стримується з усіма такими заявами, які могли б спричинити хвилювання. Зате Уряд і Конгрес стоять у найтіснішому контакті, і Президент дає, щоб його постанови знаходили підтримку збоку всього народу.

І Президент цю підтримку отримує. Запрошення Д. Д. Айзенгавера на нараду до Білого Дому в справі В'єтнаму характеризує ставлення Президента, який в таких хвилинах виступає виразніше, аніж будь-коли, як репрезентатив держави і нації, а не партії. І відповідальні політики обох партій приймають все, що могло б ускладнити та утруднити ситуацію Президента. Тому, коли два демократичні сенатори виступили із заявами в користь радше переговорів з комуністами то це — відокремлене явище. Цей їхній виступ знайшов також негайну реакцію в більшості їхніх партійних колег з Конгресу. Всі ж опозиційні республіканські конгресмени і сенатори визнали свою солідарність із політикою Президента.

Очевидно, що та політика має своїх прихильників і противників. Але навіть дуже ліберальні американські кола в цей момент кризи висловлюють свій критичний відношення до державної верхівки з великою обережністю. Доказом цього може бути одвертий лист кількох сот професорів 24-ох американських коледжів і університетів до президента Джансона, оприлюднений, як платне оголошення, в «Нью Йорк Таймс» з 16-го цього місяця під заголовком: «Переберіть ініціативу». Цю «ініціативу» мав би Уряд проявити у згоді на переговори в справі В'єтнаму — але з ким мали б вести ті переговори, на якій площині і з якими вислідом — цього шановні професори не говорять.

Зрештою громадянство відкидає внутрішні суперечки на пізніший, спокійніший час, а в хвилинах небезпеки для всього народу — дисципліновано підпорядковується рішенням свого проводу.

Агентура Пейпінгу в ЗДА

Ув'язнення групи змовників-терористів, які планували висадити в повітря з допомогою динаміту такі історичні пам'ятки ЗДА, як Статуя Свободи в Нью-Йорку, «Давні Волі» у Філадельфії і пам'ятник Вашингтону в столиці ЗДА, звернуло увагу публічної opinio в ЗДА і в світі на підвуду діяльність саботажно-терористичних груп, інфільтрованих і ведених китайськими комуністами.

Факт підвуду діяльності комуністичної агентури на території ЗДА встановлено вже понад усякий сумнів у висліді переведеного в багатьох містах судового слідства в справі бурхливих і кривавих минулорічних негритянських заворушень у Гарлемі, Брукліні, Джерсі Сіті, Патерсоні, Філадельфії та інших містах. Як виходить із зібраних американськими судами даних, інспіраторами, організаторами та провідниками тих заворушень були комуністичні агенти і прокритийські комуністичні терористи, які опанували деякі робітничі організації і видають тут в широких розмірах свою антиамериканську літературу. Найбільш активною з цих організацій є так званий Прогресивний Прокомуністичний Рух, з яким пов'язані такі екстремістичні негритянські групи, як Фронт Визволення Чорних. Чимало з даних і на те, що страйк портових вантажників, який тривав понад п'ять тижнів, спричинивши необчисленні втрати для економіки ЗДА, був наказаний і проведений під проводом пейпінгської агентури.

Пресові повідомлення про змову в справі висадження Статуї Свободи, як також інших пам'яток і в ЗДА і в Канаді, говорять про пов'язаність змовників, які планували ті акти саботажу, з кубинськими комуністами і з пейпінгською агентурою. Головні організатори змови зустрілися й вели розмови із заступником Фіцелла Кастра, Ернестом Че-Гаварою, який саме тепер відвідує Пейпінг, устійуючи там з лідерами китайського комунізму напрямки спільної антиамериканської дії. Як доводить слідство, плановане ними висадження Статуї Свободи і інших історичних пам'яток мало на меті деморалізацію і стероризування американської спільноти.

Ще треба ствердити, що в своїх підвудних діях проти ЗДА комуністична агентура не працює відокремлено: вона діє скоординовано і скоординовано разом із совєтською московською агентурою, в якій ті самі шляхи і методи, ті самі цілі, що і в комуністичній.

Микола Приходько

СЛОВО ПРО УЛАСА САМЧУКА

Ми напередодні 40-літнього річчя «Шумлять жорна». «Кувалює пильної літературної мети». «Юність Василя Шереметі». «Піть по дванадцять». «Чого не гоїть вогонь» і на еміграції письменника-філософа Уласа Самчука. Цей ювілей українці й Америку повинні гідно відзначити, не забуваючи також про те, що Улас Самчук доволі довго відмовлявся від доброго заробітку, присвячуючи весь свій час українській літературній творчості. Без наявності її ми, звичайно, не можемо мати значної ваги серед націй, що плекають і шумляють літературну культуру.

Погляньте на його життєво-творчий шлях:

Перша велика, чорноземна Самчукова книжка «Волни» написана з не меншою наснагою, як перша Винниченкова — «Краса і сила». А далі, «Ма-

НА ТЕМИ ДНЯ

НЕВІПІННО РУСІФІКУЮТЬ ДОНБАС

Газета «Літературна Україна» 5-го лютого ц.р., пославшись на статистичні дані, стверджує, що минулого року на одну особу в Донбасі продано літератури всього лише на... півтора карбованця. І тут же пояснює: які книжки лежать на полицях, але їх не купують, а яких книжок на полицях нема, але їх запитують покупці.

Ось така сценка відбулася у книгарні ч. 77 м. Жданова. У продавчині Лисаветі Личук попросили твори Івана Франка.

— Немає, — відповіла вона. — хіба що оце...

І подала Франкову книжку «Основні суспільності» в перекладі на російську мову.

На головний книжковий базис Донецьких, звідки постачають книжки до всіх бібліотек, в тому числі й до шкільних, і з звичкою не знайдеш творів Марка Вовчка, Панааса Мирного, Івана Нечуя-Левицького, Лесі Українки...

В дефіцитній книгарні зовсім немає української класики, а натомість від творів московських письменників аж полиці гнуться.

Дійшло до того, що в місті Жданові, де понад чотири сотні тисяч населення, взагалі не допускають української книжки до читача, і твори українських класиків просто... ідуть «під ніж».

Так, так! Це не вигадка. Про те чорини на білому написано в «Літературній Україні». На запитання, чому книгарня ч. 84 не замовляла жадного примірника «Гос» українського драматурга М. Кропивницького, завідувачка З. Дергачова відповіла: — Навіщо? Адже недавно ми пошматували книжки цього автора...

«Пошматували», пояснює «Літературна Україна» — це значить пустили «під ніж», бо книжки, мовляв, втратили свій... покупний вигляд.

У книгарні ч. 8 міста Донецька, чомусь саме там, де лежать книжки українською мовою, переважно класиків, протікає дах, і дощова вода капав із стелі прямо на полиці. Від цього книжки замокнули, мицяться. З тієї причини, що мовляв, книжки поціпеніли, завідувач наказав повернути їх на базу, а там вони підлягають знищенню, як сирові для паперових фабрик.

Так гинуть твори Лесі Українки, Івана Нечуя Левицького та інших українських класиків. Тим часом у цій же книгарні кожною відвідувачкою, як «причепа», накладають російську книжку.

Та хіба тільки український Донбас завалюється московською літературою — всю Україну залує дах повинь «московської блектоті».

М. П.

«ДАТЕ!»... НЕ МИНАЙТЕ»...

Спілка Письменників України закликала всіх літераторів та громадян дарувати свої книжки до бібліотек шкіл-інтернатів. Письменники вже вносять свої книжки. Київська учителька В. Дробота також передала багато книжок.

— Дайте, люди добрі! Не минайте...

НІМЕЧЧИНА МІЖ ДВОМА ВОГНЯМИ

Бонн. — Громадянство та політичні провідники Німеччини мають одну найбільшочісну «невралгічну точку»: це справа об'єднання німецької території. Це значить — визволення 17 000 000 німців, що їх Москва втиснула в так звану Німецьку Демократичну Республіку, доручивши владу над ними німцями староруч комуністів — Валентеру Ульбрихтові.

Ульбрихт при кожній нагоді пиється, щоб його «врятувати» визнали уряди військових країн. Однак в цьому він має великі успіхи. Визнають «незалежний уряд» Ульбрихта комуністичні країни, але військові держави не хочуть мати діла з тим московським попіхачем.

Уряд у Бонні прийняв засаду, сформульовану дипломатом-економістом Гальштайном: з державою, яка вступає в дипломатичні зносини з урядом Ульбрихта, Німецька Федеративна Республіка зриває політичні зв'язки. Так зроблено з Югославією в 1958 році, коли Тіто визнав уряд Ульбрихта. Однак Західна Німеччина перебуває в нормальних дипломатичних зносинах із СССР, хоч Москва стоїть на позиції, що є «дві німецькі держави», і мас своїх послів у Бонні і в Східній Європі.

Так звану «доктрину Гальштайна» спритно використав для своїх інтересів президент Єгипту Абдель Гамаль Насер, натиснувши на уряд у Бонні, щоб він перестав постачати зброю Ізраїлю і не інколивав ізраїльських офіцерів у Німеччині. Щоб посилити натиск на Бонн, єгипетський президент запросив Ульбрихта в Східній Німеччині до себе в гості.

У зв'язку з цим в Бонні велике занепокоєння: чи не збратиться Насер визнати «демократичну республіку» Ульбрихта? Посол Західної Німеччини звернувся в цій справі до єгипетського уряду і дстав відповідь, що Єгипет визнає «уряд» Ульбрихта, якщо Західна Німеччина й нада-

лі постачатиме зброю Ізраїлю. І уряд Егарада прийняв цю вимогу Насера. Приймає без усяких передумов.

Ще рішення Бонні викликало велике невдоволення в німецькому суспільстві і занепокоєння в Ізраїлі. Во постачання зброї із СССР до Єгипту продовжується. Туди в грудні минулого року їздив Шелспін, визначна постать в Москві, і обцяв давати всяку допомогу Єгиптові. Щодо Ізраїлю, то боннський уряд ще й досі вагастись визнати цю державу і нав'язати з нею дипломатичні зв'язки. Во арабські держави погрожують: коли Бонн визнає Ізраїль, то ми визнаємо уряд Ульбрихта!

В цій ситуації Західна Німеччина мусить шукати виходу. Бо хто піддався натискові раз, мусить сподіватися нових вимог і загроз. Наприклад, Насер зажадав, щоб Західна Німеччина дала гроші на нові греблі над Нілом чи щось подібне, бо, як не дасто, то я визнаю Ульбрихта...

За ним цей маневр можуть повторити уряди Єгипту, Іраку, Ємену... З другого боку, уряд Ізраїлю зобов'язує свійов пресу, в якій публікались обцяв, наведені проти Західної Німеччини, мовляв, вона капитулювала перед арабськими державами, що хочуть зайцяти Ізраїль.

В цій положенні політика мусить зійтися. Не йти на поступки перед погрозами. Навіть коли арабські країни визнають «державу Ульбрихта», то це не збільшить політичної ваги цього московського сателіта. Бо кінце-кінцем справу Німеччини вирішати муть ЗДА, Британія і Франція, які не визнають держави Ульбрихта, разом з Москвою, що того Ульбрихта створила. Це глибоко неформальне явище в серпні Європи мусить зникнути.

А тим часом уряд В'єтнаму стоїть під посиленням обстрілом — з арабських країн і з Ізраїлю.

П. А.

Представник Космічної Адміністрації про неможливість співпраці з Москвою

Вашингтон. — Заступник директора Космічної Адміністрації і Космічної Адміністрації д-р Г. Л. Драйден, зізнаючи в Палатній Комісії в справах науки і астронавтики, заявив, що всі спроби співпрацювати з комуністичною Москвою в ділянці дослідів погоди та інших космічних проєктів, є неможливі. Він казав, що треба буде зіткнуватися ту «холодну лінію», яка

існує між Вашингтоном і Москвою, і за допомогою якої передається взаємні дані про погоду, якщо СССР не подасть своїх метеорологічних даних, які подають сателіти погоди. Зв'язок в цій ділянці нав'язали між ЗДА і СССР в жовтні 1963 року. ЗДА все пробує новово і мають надію, що вдасться прийти до щирої співпраці із СССР, але практика це заперечує.

В Клівленді створено секцію викладачів історії

Клівленд. — В середу 10 лютого ц.р. тут — у приміщенні Інституту Східно-Європейських Наук при Джан Карол Університеті відбулися організаційні сходи викладачів історії, на яких вирішено створити окрему Секцію викладачів історії американських середніх шкіл при Науковому Товаристві ім. Шевченка. Відбувалися збори під

проводом проф. д-ра М. Папа. В зборах узяло участь кілька викладачів середніх шкіл Клівленду й околиць.

На зборах вирішено відбрати дві панелі для ширших кіл громадянства з доповідями і дискусією на тему «Українська проблема в середньшкільних підручниках історії».

Важливість історичних студій та їх можливості в Америці.

Послухайте всі, хто має честь і приємність особисто знати нашого щирошлюбного Самчука, тон тієї московської писанини в заключному рішенні «Слова про Дерман».

«Але чи не більшим злочином, ніж мордування і катування невинних людей, є вимштровування яничарів, убивць. Це робив Самчук, від-

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЩЕ ПРО НАПОЛЕОНА І УКРАЇНУ

Голоси читачів, які порушують справу відношення Наполеона до України, спонукують і мене сказати на цю тему кілька слів.

Чи сам Наполеон цікавився українськими землями, не знаю, але деякі наші землі були такі під його володінням. Це було 1809 року. В тому часі ішли бої австрійських військ з Наполеоном в околиці Відня і австрійський уряд відтягнув майже все своє військо із східної Галичини, лишаючи там мінімальні заголи. З цього скористав князь Юзеф Понятовський у т.зв. Варшавському князівстві (власному володарем якого був Наполеон) і вислав до Галичини відділи свого війська. Один з цих відділів під проводом полковника Стрижеського зайняв 10 червня 1809 року Тернопіль. Це військо мало офіційну назву «французько-галицьке військо», і воно встановило владу, яка називалася: «Президія уряду адміністрації Тернопільського повіту під протекцією Найяснішого Цесаря і Короля Його Милості Наполеона Великого».

Коли, по суті, цього французько-галицького війська під селом Вільняком над Серетом, австрійське військо відступало на південь, згадалий вище полковник вислав листа до о. Йосифа Мікульського, українського католицького пароха і декана в Скалаті, в якому наказував, щоб о. декан повідомив про перебіг підлеглої духовності і зарядив, щоб воно проголосило з проповіддю про це своїм парохіям та відвідувачам по латині: «Те деум являюсям і Салвуем — Наполеонем Нострум».

Французька «влада» в Тернополі тривало коло місяця. Вона проголосувала мобілізацію людей та коней, а також дбала про доставку харчів для цього французько-галицького війська. Описав в цю справу вміщався Росія, яка — під претекстом допомоги Наполеонові — зайняла Тернопіль і околиці, усунувши поляків, і вододля в ньому до 1815-го року, називаючи цю територію Тернопільським краєм.

Заходять питання: чому про це нічого не згадують підручники історії?

Справа в тому, що австрійська влада, увійшовши до Тернополя після 1815 року, видавала декрет, в якому наказувала духовенству (і певно усім іншим чинникам) негтайно знищити все, «що впроваджені 1809 року, під час наїзду ворожих агентів було проголошено та подане до відома» а священники були зобов'язані про виконання цього декрету звітувати до Митрополитичної Консисторії через свого декана.

І, мабуть, всі ці події пішли б у забуття, якщо не т.зв. «Протоколюм Ординаріуму Гераралс Т. І. аб 1808-1817», що його знайдено в парохіальній канцелярії у селі Ілзачі. В цій книзі записано всі розпорядки дії «французької» влади з 1809 року, а також декрет австрійської влади, що ним наказано все це знищити.

Тут, заздалека, є тільки одна відповідь: хоч оті наші гості з «тамтого боку» живуть у дуже важких обставинах, кандидати на самовбивства вони такі не є! А ми ж усі добре, доволі добре знаємо, що означало для цих людей жити в правду про те, що «там» діється! Це ж свідомо самогубство! А вони такі хочуть жити, хочуть, навіть і в тих злочасних обставинах, працювати, творити.

Прихиливши суди, вони знають, що «там» хтось на них чекає. Знають вони теж, що коли б їх не стало, тоді важко пришлося б комусь там жити...

Отже, що зостається їм?

Не бідатися, не скинутися, не заспокоїти мене на професор... Я переконана із, що вінкує мусить щось збудувати Україну, якщо самі українці неспроможні зтати таку штуку...

І к е р.

ДРУЖИЯ РОЗМОВА

Нашого заїдлого сусіда з-під Самбора родом і далі це вірний приятель, проф. Леона-Влодзімєрського й зустріє, як завжди, під Українським Народним Домом у Нью-Йорку.

— Слито-слито, видивити, пане професоре! — гукаю. — Куди ж це ви ділаєтесь?.. Якось давенько я не мав приємності оглядати вашої достойної особи. Чи не їздили, бую, до Лондону на похорон вашого доброго друга, сера Вістона Черчілла?

Пан професор зроби таку міну, ніби проковтнув гірку пігулку, потім поглянув рукою шляхетського носа й пошмигнувся:

— Таааа... малл-пейзажист був з нього несподіваний. Може не такої класи, як «ван» Михайло Мороз, але в Літературно-Мистецькому Клубі міг би виставлятися. А того, що він написав про нас, поляків, у своїй «Історії війни», дай-бо йому не нам'ятас на тому світі... Та мене інша річ дивує: що ви, українці, хочете ще зі мною балакати...

— А чому ж би ні? — питаю. — Ви ж не ділаєте кудяри з совєтської України?

— Що то, то ні! — відпові- пан професор, — алеж ви тепер маєте такі успіхи на світовій арені, що до вас, як до казку, без бумки і не приступає! Кардинала вже дотла- лихує повагу згаданого Комітету та самого свята відкриття пам'ятника.

Ярослав Падох секретар КПШ

СЕРПЕ І РОЗУМ

Хоч чимало паперу списано вже про «запрошування» та «незапрошування», про говорення та неговорення з людьми із «тамтого боку», заздалека, піхто нікого в тій справі не переконує. Прихильники «говорення» надалі стоять твердо на своїх становищах, а їхні опоненти — на своїх.

Усе це тому, що більшість публікувань у цій справі статей писано більше під впливами почуттів та пристрастей, як до ділі, «здорового, хлопського розуму».

«Кожна розумна людина, їдб б вона не намірлася робити, хоче, щоб з того діла вишлялася якась користь. Неважно, якого характеру мала б ця користь: бути: матеріального, морального чи, скажімо, санітарного».

Отже, чого сподіватися від так розмов та зустрічей прихильників «зв'язків»?

Як добрі українці, вони напевно хочуть дізнатися від тих запрошених гостей, як насправді живуть «там» наші люди: в яких обставинах працюють наші місці, які у них погляди та надії на майбутнє, як насправді виглядає там у щоденному житті та розрешеному «відліта» і т.д.

А що ж на це все каже той «здоровий, хлопський розум»?

Тут, заздалека, є тільки одна відповідь: хоч оті наші гості з «тамтого боку» живуть у дуже важких обставинах, кандидати на самовбивства вони такі не є! А ми ж усі добре, доволі добре знаємо, що означало для цих людей жити в правду про те, що «там» діється! Це ж свідомо самогубство! А вони такі хочуть жити, хочуть, навіть і в тих злочасних обставинах, працювати, творити.

Прихиливши суди, вони знають, що «там» хтось на них чекає. Знають вони теж, що коли б їх не стало, тоді важко пришлося б комусь там жити...

Отже, що зостається їм?

Не бідатися, не скинутися, не заспокоїти мене на професор... Я переконана із, що вінкує мусить щось збудувати Україну, якщо самі українці неспроможні зтати таку штуку...

І к е р.

Що мають вони говорити? Очевидно, мусять повторювати те, що ім наказано. Власне заради тих, що залишилися «там». І це задля тих не-закінчених праць, які так хотілося б завершити!

Так, це цілком зрозуміло. Але зрозуміло й те, що нам, в Америці, зовсім не ціло слухати тих наказаних говорів! Доволі, аж надто доволі ми їх наслухалися!

Отже, виходить, що якоїсь користі з отих «зв'язків», з отих «зустрічей» ми, американські українці, ніяк не можемо сподіватися!

Це одне. Але може вийти з тих розмов і щось інше. Щось цілком протилежне до якоїнебудь користі! Може трапитися й таке — і воно вже траплялося! — що хтось не мас достатньо міцних нервів, щоб слухати наважної брехні, і «відлітає»!

Ображувати у своїй хаті запрошеного гостя — неприпустиме. Так для господаря, як і для запрошеного. Отже, навіщо свідомо наражуватися на неприємності, коли вигляд на щось позитивне, на щось путнє немає жадних!

Ярослав Герус

Читайте українські книжки і газети, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — це сила.

ВЕЛИКОГО БАЖАЙТЕ!

Багато похвал, сказано до-
тепер, й написано багато про
християнську оцінку офіри.
Правда ця зібрана у такій зо-
лотій сентенції: „ми багаті
тільки тим, що ми офіруємо“.
Наш Спаситель дав прав-
диву оцінку офіри: „Люби
ближнього свого, як самого
себе!“

Щедра офіра приносить
свої дари охоті і непримуще-
но. Вона виростає на ґрунті
зацікавлення, життям ближ-
нього. Офіра — це частина
цього, що ми вже одержали,
дана тим, що її потребують.
Вона процвітає на землі, й
чим більше вода в уживанні,
тим обильніші плоди прино-
сить вона. Нагорода за офіру-
вання, хочби дозасна, вираз-
но з'ясована в цих знаменитих
словах Христа: „Дайте, а
дасться вам!“

Наш Спаситель бажав, щоб
ми сприяли кожньому, щоб
чинили добро навіть нашим
ворогам. „Кажу вам, любите
ваших ворогів, і чиніть добро
навіть тим, що вас ненави-
дять“. Добродушна людина
ніколи не буде бажати друго-
му нещастя; це воля Бога, що
ніколи не бажає зла нікому,
за винятком, щоб злий напра-
вився.

До бажання добра додав
Ісус бажання доброго вчинку.

Він доповнив своє бажання
добрим, бажанням доброго
діла. Св. Матей розказує, що
сплий і кривий прийшли до
Нього, й Він оздоровив їх. Він
був Божественним Лікарем,
й Він лічив їх безкоштовно.

Він вчив незрячих, помагав
бідним, потішав хворих. Він
був всім для всіх! Милосердні
слова і думки засадничо є

добрі, як їх потреба, одначе
вони потягати мусять за со-
бою спроможність вчинку; в
протинному разі вони стільки
вартують, що химерний гар-
ний сон.

Бути щедрим в складанні
офіри — це наслідувати прав-
диво Бога. Коли книжник
сказав Христові, що офіра є
вартісна за жертву цілопо-
лення, Ісус потвердив його
слова, заявив йому, що він
недалеко Христового Цар-
ства. Сама офіра сягає глибше
і далше, чим йдуть наші спо-
стереження: вона проймає
всичість, вона ширшає в незба-
гнених глибинах людського
духа. Стара приповідка чить,
що правдиво щедра в скла-
данні офіри людина є справ-
жнім мудрецем.

Напис на одному старинно-
му гробі голосить: „Те, що я
дав, я маю; те, що я ужив, я
маю; те, що я ховав, я втра-
тив“. Тут маємо три види, як
користуватися нашими добра-
ми: що ми зложили, як офіру,
це приносить нам нагороду у
всичість; те, що ми видали,
звичайно лишається в пам'яті,
як спогад, що ми його пере-
жили; а те, що ми нагромади-
ли й ховали, смерть забирає
одним махом. Нікому бо не
признано взяти з собою нічо-
го із дочасних дбр, що він
придбав за життя. Ревний
християнин буде мати все на
увазі ці думки, і виконає без
застигання те, що поручив Ісус
Христос, наш Вчитель: „Кіль-
ко даєте, стільки віддасться
вам, і навіть більше одержите
взаємну“.

Офіруйте щедро на Дісе-
зальний Харитативний Фонд
у Стемфорді! о. С. І. Хрента

РЕПРЕЗЕНТАЦІЙНИЙ БАЛЬ Т-ВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ У ФІЛАДЕЛФІЇ, ПА.

Дебютантки на Балі Товариства Українських Інженерів у Філадельфії в суботу, 23-го січня 1965 року.

Успіх Балю інженерів 23-го
січня був вислідом старанної
праці Комітету Балю, члена-
ми якого були: пп. інж. Л.
Даченко, та Н. Даниленко і
панове: інженери В. Виниць-
Р. Пелеский, І. Даниленко,
Л. Яцкевич, М. Борський, Я.
Шука, І. Пак, М. Білас, С. Ха-
риш, Т. Ляницький, В. Кузик,
та І. Остап'як, під проводом
голови товариства інж. Е. Фи-
липовича.

Зі смаком-прикрашена зала
в готелі „Шератон“ легко
змістила понад 650 осіб.
По молитві почалася мистецька
програма при співучасті
артистки солістки п. Лізи
Шацаровської-Чепелі, та при
супроводі п. І. Чумової.

І ось дискретно відзняв-
ся знаменита оркестра під ди-
ригентурою інж. Раковського.
Час до часу чуємо його ок-
самітний-баритоновий голос у
заспівах.

Починають танцювати. Чис-
ло пар збільшується, свіжі
гості напливають.
Комітет подбав, щоб всі ба-
вилися, щоб не було таких
напр., які цілий час бавили-
ся тільки зі собою.

Найбільшою, атракцією ве-
чора був виступ дебютанток
із своїми товаришами.
На залі децю притишене
світло. По її середині столик,
а на ньому ряд довгих черво-
них лент з написом: „Баль
Інженерів, 1965 р.“

Сходами з галерії почина-
ють сходити 24 пари дебютан-
ток. До століка підходить па-
ні Даниленко та голова Тowa-
риства інж. Е. Филипович.

Дебютантки убрані одна в
одну в білі, довгі сукні, з на-
руччям червоних троянд на
лівому ramenі.

Фотоапарати працюють...
Поволі входить на залу
перша пара, друга, третя...
П. Даниленко представив
кожну пару з-особна. Голова

Аж до третьої години ранку
йшла забава. Аранжером ба-

лужує техніку мікро-мніату-
ризації складних і прецизних
електронних пристроїв, це ін-
ші направи знаходять велич у
таких колосальних спорудах
як Асванська гребля на Нілі,
відстрільні бази для Сатурна
на Флориді, чи Веррацансь-
кий міст. Ті, що шукають гли-
бини, захоплюються в логічні
закони, що руководять фізич-
ними чи хімічними явищами
та процесами.

Але частенько молоді, зокре-
ма середньомісильна, не
знає все таки шляхів, що ве-
дуть просто до успіхів в отих
дириміях чи бажаних діяль-
ностях.

Повідомлення у пресі чи на
телебаченні є часто надто за-
гальними, та прибраними на-
лію був інж. В. Кузик, а тост-
майстром інж. Л. Яцкевич.

Ось чому мрії моїх молодих
літ та переживання цього ве-
чора злилися були у мене в
одну нерозривну цілість...
Чи то чарівний луч весня-
ного сонця завітав був тоді у
моє серце?...

Миле закінчення: з присм-
дністю треба згадати, що чист-
ий дохід призначений на на-
укові та стипендійні цілі!

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВЕЧІР ПРО ПЕРСПЕКТИВИ ІНЖЕНЕРНОЇ ПРОФЕСІЇ

Мрії та сподівання станов-
лять один із найістотніших
привілеїв молоді. До таких
мрій належать теж мрії про
досягнення виняткових ус-
пехів у вибраній професії. До
речі, мрії про успіхи — це
також доказ того, що дана
людина свою професію дієсно
любить. Проте, щоб уникнути
деяких розчарувань, все таки
є корисно познайомитися із
основними напрямками та
перспективами даної професії
ще за зовсім молодих років,
ще поки ми власне ризикує-
ми в виборі.

Як і треба було сподіватися
у нашій добі, велика частина
нашої молоді захоплюється
досягненнями нової технології,
мріє про участь у здійсненні
міжпланетних летів, про раке-
ти, про досі не чувані паязко-
ві чи іонні двигуни, іншим і-
нноваційним технікам мікро-мніату-
ризації складних і прецизних
електронних пристроїв, ще ін-
ші направи знаходять велич у
таких колосальних спорудах
як Асванська гребля на Нілі,
відстрільні бази для Сатурна
на Флориді, чи Веррацансь-
кий міст. Ті, що шукають гли-
бини, захоплюються в логічні
закони, що руководять фізич-
ними чи хімічними явищами
та процесами.

Але частенько молоді, зокре-
ма середньомісильна, не
знає все таки шляхів, що ве-
дуть просто до успіхів в отих
дириміях чи бажаних діяль-
ностях.

Повідомлення у пресі чи на
телебаченні є часто надто за-
гальними, та прибраними на-
лію був інж. В. Кузик, а тост-
майстром інж. Л. Яцкевич.

Ось чому мрії моїх молодих
літ та переживання цього ве-
чора злилися були у мене в
одну нерозривну цілість...
Чи то чарівний луч весня-
ного сонця завітав був тоді у
моє серце?...

Миле закінчення: з присм-
дністю треба згадати, що чист-
ий дохід призначений на на-
укові та стипендійні цілі!

Повідомлення у пресі чи на
телебаченні є часто надто за-
гальними, та прибраними на-
лію був інж. В. Кузик, а тост-
майстром інж. Л. Яцкевич.

Ось чому мрії моїх молодих
літ та переживання цього ве-
чора злилися були у мене в
одну нерозривну цілість...
Чи то чарівний луч весня-
ного сонця завітав був тоді у
моє серце?...

Миле закінчення: з присм-
дністю треба згадати, що чист-
ий дохід призначений на на-
укові та стипендійні цілі!

Повідомлення у пресі чи на
телебаченні є часто надто за-
гальними, та прибраними на-
лію був інж. В. Кузик, а тост-
майстром інж. Л. Яцкевич.

Ось чому мрії моїх молодих
літ та переживання цього ве-
чора злилися були у мене в
одну нерозривну цілість...
Чи то чарівний луч весня-
ного сонця завітав був тоді у
моє серце?...

Миле закінчення: з присм-
дністю треба згадати, що чист-
ий дохід призначений на на-
укові та стипендійні цілі!

Повідомлення у пресі чи на
телебаченні є часто надто за-
гальними, та прибраними на-
лію був інж. В. Кузик, а тост-
майстром інж. Л. Яцкевич.

Ось чому мрії моїх молодих
літ та переживання цього ве-
чора злилися були у мене в
одну нерозривну цілість...
Чи то чарівний луч весня-
ного сонця завітав був тоді у
моє серце?...

Миле закінчення: з присм-
дністю треба згадати, що чист-
ий дохід призначений на на-
укові та стипендійні цілі!

У Вашингтоні відбулися збори філії УНКА

Вашингтон, Д. К. — В не-
ділю, 14-го лютого відбулися
збори метрополітальної
філії Українського Конгресо-
вого Комітету, на яких висту-
пили два представники Екзе-
кутиви УНКА, редактор публі-
кацій УНКА Володимир
Душник і секретар Екзекути-
ви д-р Микола Ценко. Понад
п'ятдесят присутніх предста-
вляв гостей з централі полк.
Басиль Рибак, голова філії.
Ред. В. Душник, який промов-
ляв перший, накреслив загаль-
ні завдання УНКА, як аме-
риканської організації, яка
об'єднує всіх українців — гро-
мадян ЗДА. Він подав корот-
ку історію УНКА і висловив
найважливіші досягнення в його
праці, в тому і ролі УНКА
в побудові пам'ятника Т. Шев-
ченкові у Вашингтоні. Про-
мовець говорив про напасті
комуністичної пропаганди на
УНКА, які посилюються саме
тепер, коли з новою ерою
„мирного співіснування“ між
Заходом і ССРСР постанала й
українська теорія „культурно-
го обміну“, що спричинила
гострі суперечки в нашій гро-

маді. Згадуючи про недавні
відвідини групи „культурних
діячів“ з України, промовець
висловив позиції УНКА, які
відкидають офіційні та орга-
нізовані контакти з вислан-
никами окупантського режи-
му. Д-р М. Ценко говорив у
своєму виступі про елементи,
які об'єднують українців в
Америчі в рамках спільної
для всіх централі УНКА. Він
закликав усіх підтримувати
солідарно, так морально як і
матеріально, становище і пра-
цю УНКА.

Після рефератів вивізнала-
ся жива дискусія з участю
ряду осіб. У дискусії деякі
привіли твердили, що контак-
ти з прихильниками союзу з УС-
СР українцями можуть теж
мати значення для посилен-
ня протикомуністичної бороть-
би, та не шкідливі для аме-
риканських українців. Все ж,
більшість висловила за без-
застереженою підтримкою УК-
КА і його становища в справі
відвідин офіційних делегацій,
що призвело до договору між
ССРСР і ЗДА.

Починаймо від наших організацій

Наша еміграція в ЗДА є до-
сить численна, патріотична і
матеріально добре забезпече-
на. Ми маємо також достатню
кількість провідних кадрів та
інтелекту. Для допомоги
визволенню України нам не
приходиться тут ризикувати
своїм життям, або майном,
треба лише виявити громадсь-
ку солідарність-дисципліну і
дати свою скромну пожертву:
Над. Даток до УНФонду.

Та навіть цього скромного
національного обов'язку бага-
то з нас не виконують завдя-
ки нашій кепській організова-
ності. Ці організаційні хибі
можна бачити на прикладі
української філадельфійської
Громади, яка вважалася в
ЗДА однією з передових.

Стут на обліку аж 113 укр-
їнських організацій, які дов-
гий час не були між собою
пов'язані. Коли Управа Відді-
лу УНКА відбула нараду
представників цих організа-
цій і запропонувала вплачу-
вати річно по 10 дол. на УН-
фонд до УНКА та по 3 дол.
членських вкладок до Відділу
УНКА, то більша частина ор-
ганізацій не виконали свого
обов'язку. Це дуже негативно
відбивалося на моральному
стані всієї української грома-
ди.

Коли хочемо поліпшити цей
стан, то мусимо починати від
наших організацій. Відомо,
що діяльність і громадська
дисципліна кожної організа-
ції та її членів у великій мірі
залежить від її керівників.

В оточувальній нараді відділів
УНКА у Філадельфії з 19-го
квітня 1964. р. взяли участь
представники багатьох місцевих
організацій. Більшість
дискусій засуджували тих
провідників організацій, які
порушували засади громадсь-
кої дисципліни. Інші — ви-
магали підвищення Нац. Датку
від кожної місцевої організа-

ції з 10 до 25 доларів, а від
центральної організації по
100 доларів на рік, щоб таким
чином скоротити зайві орга-
нізаційні-фікції. Відділ УНКА
виришив перевести цю справу
так: кожних 3 місяці друкува-
ти у своєму Інформаційному
Бюлетені списки всіх місцевих
українських організацій з
зазначенням впадат до УНКА,
щоб українське громадянство
знало тих керівників, які по-
рушують громадську дисциплі-
ну.

Іноді приходиться чути на-
рікання, що ми багато прис-
вячуємо уваги місцевим спра-
вам, мало цікавимося партій-
но-політичними і державно-
ними концепціями. Очевидно,
українська державницька ідея
дорога для кожного українсь-
кого патріота. Але ця ідея не
повинна бути привілеєм, чи
монополією тієї чи іншої полі-
тичної партії, чи організації,
а святим обов'язком всіх укр-
аїнських патріотів. Кожний з
нас може належати до того чи
іншого українського полі-
тичного середовища, це є при-
ватною справою кожного з
нас. Але у своєму громадсь-
ко-політичному житті всі укра-
їнці — партійні і безпартійні
— підпорядковуються єдино-
му координаційному Центрові
— Відділу і Централі УНКА.

Коли ми таким чином на-
ладимо громадську дисциплі-
ну в низових клітинах — міс-
цевих організаціях і Відділах
УНКА, то це практично на-
ближить нас до розв'язання
наших ширших проблем: ор-
ганізації Світового Конгресу
Українців у вільному світі та
підтримки Екзильного Укра-
їнського Державного Центру.

Т. Тещук

● Французький уряд видав
генерального представника мо-
нопольної державної летунської
компанії Аерофлоту Сергія Пав-
лова, відмовившись подати пре-
д'явлення такого розпорядку.

Замість квітів на свіжі могили
наших Хресних Батьків сл. п.
Інж. ЛАВРА ПАНАСЕНКА
(спочивав на цвинтарі в Бавид Бруку) і
Редактора ГЕННАДІЯ КОТОВИЧА
(спочивав на цвинтарі Вальдфрідріх в Мюнхені)
20 доларів
на ФОНД ВИДАННЯ ТВОРІВ УЛАСА САМЧУКА
складовіть,
Олег і Богдан БУЛАВКИ (Балтімор)

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ
бл. п. Петра Свистуна
відправляється
ЗАУПОКИНІ СЛУЖБИ БОЖІ
З ПАНАХИДОЮ
в понеділок, 22-го лютого 1965 р.

в ПАСЕПКУ: год. 7:30 ранку в українській като-
лицькій церкві св. о. МИКОЛАЙ,
в БОСТОНІ: год. 8:30 ранку в Українській Като-
лицькій Церкві,
в БРОНКСІ: год. 8:30 ранку в українській като-
лицькій церкві св. ПОКРОВИ,
про що Рідних і Знайомих Пошлімо повідомлює
ДРУЖИНА, ДІТИ І ВУКУ

Українське Лікарське Т-во Півн. Америки

ВІДІЛ МЕТРОПОЛІТНЮ НЮРК

повідомляє, що

ЗВІЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 20-го березня 1965 р.

о год. 6-й вечора

в залі

УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ

2 East 79th Street — New York City

Рівночасно повідомляємо, що відбудуться

Звичайні Загальні Збори

СЕКЦІЇ ДРУЖИН ЛІКАРІВ

в тому самому ЧАСІ І ПРИМІЩЕННІ

ПРОСИМО ПРО ЧИСЛЕННУ УЧАСТЬ

УПРАВИ

ЛІГА УКРАЇНЦІВ КАТОЛІКІВ в ЗДА

THE GARDEN STATE COUNCIL

— влаштує —

ВОСЬМИЙ РІЧНИЙ ІНВІТУРАЦІЙНИЙ БАЛЬ

в суботу, 27-го лютого 1965 р.

в SHERATON-HOLLAND MOTOR INN

Holland Tunnel Plaza Jersey City, N. J.

Оркестра BOBBY STAVINS and "Glo"

Recording Orchestra

Вступ \$2.50

Увага! Кемден, Н. Дж. і околиця! Увага!

В неділю, 28-го лютого 1965 року

о год. 2-й по полудні

в домові української католицької церкви

св. МИХАІЛА

при 7-й Сант і Флоренс вул. в Кемдені

— відбудуться —

ОСНОВУЮЧІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ТА ВИБІР УПРАВИ ПЕРШОГО ВІДДІЛУ УНС

в КЕМДЕНІ, Н. Дж.

В тих зборах візьмуть участь

Голова Контрольної Комісії УНСоюзу

д-р ВОЛОДИМИР ГАЛАН

та обласний організатор УНС

СТЕПАН ГАВРИШ

Проситися всіх вже вписаних членів, прибути на ці

збори. Рівночасно запропонується всім громадянам міста Кемдену

і околиць, українського походження, взяти участь в тих

зборах та вилучити цінних доповідачів представників УН-

Союзу.

Після зборів відбудеться СПІЛЬНА ПЕРЕКУСКА.

ЗА ІНІЦІАТИВНИЙ КОМІТЕТ:

мтр Іван ВОДРЕВІЧ — Іван СТРОЧАН

Інж. Микола РОМАХ

Junior High School

AVENUE "B"

НЕДІЛЯ

21-го лютого 1965 року

Години 6-та, точно

Квитки: \$2.00, 1.50, 1.00

в „АРКА“ і „ЕКО“

і при касі

ХОР „ДУМКА“

подас їй ленту, і вона декорує
нею кожну дебютантку... А
вони всі милі, гарні, чисті.

Біля них хлопці, мов соко-
ли...

Частина пар іде крізь залу
і задержується біля сцени.

Друга частина входить на
сцену... І тут несподівана
атракція. Дебютантка Аля
Біліва виступає з-поміж чер-
ги, хтось под

Праця

PHOTO-LAB.
SEEKS HELP.

Some Experience Helpful. Steady
nice working conditions.
Call all week.

1602 HILLSIDE AVENUE
NEW HYDE PARK, L. I.
516 FL 2-7228

(20) ОПЕРАТОРКИ
з досвідом при шитті жіночих
спідничок і жакетів (спортивний
одяг). Секційна праця. Добра
платня. Постійна праця. Юній-
на фабрика. Голосистий цілий
тиждень.

YORRO SPORTSWEAR
40-42 W. 17th St. N. Y. C.
4th Floor CH 3-2468

До свинарні

Нюарк, Н. Дж.
ДО ВІНАЙМУ
МАЛИЙ АПАРТАМЕНТ
з опалом, світлом і теп. водою.
місячно \$45.00, укр. дім в най-
ліпшій секції міста, коло пар-
ку, автобусу.
Телефонувати 484-2771
по 5-й год. по пол. або в суботу
і неділю цілий день.

ДО ВІНАЙМУ в НЮАРКУ
6 КІМНАТ при 20 вул. Нюарк,
біля Клінтон Авеню; просторі
сонячні великі кімнати, цент-
ральне опалення, модерна лас-
нічка з окремим душем, добра
комунікація. Тел. за докладні-
шими інформаціями: ES 5-1066

АПАРТАМЕНТ до ВІНАЙМУ
у Брукліні, Flatbush Section
5 КІМНАТ
Рент \$85.00
Тел.: 773-1429 в Брукліні

INTERTRADE EXPRESS CORP. ДАРУНКИ НА УКРАЇНУ

ДАРОМ ДОСТАВА

Добре і багато \$31.56
11 фт. пшен. муки, 6 1/2 фт. ри-
жу, 9 фт. вудж. бейкону, 4 1/2
фт. вудж. шинки, 1 фт. какао,
1 фт. риби в помід. соусі.
Спеціальна комбінація \$53.00
Найкращі англійські матері-
али.

3 1/2 ярд. 100% вовни на чо-
лов. убрання.
2 1/2 ярд. сатишу на підшвику.
3 ярд. 100% вовни на жіноч.
костюм або суконку.
1 ярд. взористого матеріалу
на суконку.

30 гудзиків (допасовані).
6 шп. ниток.
1 пачка голоск.
Москвич авто \$1,626.03
Холодильник "ОКА" \$179.66
Машина до прання \$64.16
Машина до шиття \$48.88
Телевізій \$179.66

ГРОШІ НА УКРАЇНУ

Доставка до 2 тижнів
Повна гарантія.
СТАВКА: 9 рублів — \$10.00
ОПЛАТА до \$30.00 — \$2.75
понад \$30.00 — 10%
Жадайте наших дарових
каталогів.

INTERTRADE EXPRESS CORP.

125 East 23rd Street
NEW YORK, N.Y. 10010
Telephone: YU 2-1530

Збори Відділів Українського Народного Союзу

СУБОТА,
20-го ЛЮТОГО 1965 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори
Т-на Чорноморська Січ — 14
Відділ в год. 7:30 веч., в Січо-
нім Домі. Проситися платити
місячні заборги на зборах.
— В. Роговський, преде., М.
П. Отрок, секр.

НЕДІЛЯ,
21-го ЛЮТОГО 1965 р.

НЮ ГЕВЕН, Конн. Відділ ч.
370 повідомляє всіх членів, що
секретар буде збирати вклади-
ки в неділю, 21-го лют. від год.
8:30 рано в залі ч. 1 школи
при церкві св. Арх. Михаїла.
На останніх Загальних Збо-
рах Відділу рішення вибрати
окремому Управу Допомогового
Товариства, що існує при Відді-
лі, яка буде збирати окремо
вклади до Доп. Т-ва. Вклад-
ки до Відділу збиратиме се-
кретар Відділу. Ухвалено теж,
що порослі члени Відділу ма-
ють платити по 10 ц. місячно
на адміністраційні видатки
Відділу. — В. Гіна, секр.

БРІДЖПОРТ, Конн. Збори Т-на
Українська Січ — 59 Відділ.
Відділ ч. 2-й год. по пол., в УН-
Домі під ч. 500 Галет вул. На
зборах буде вирішена важка
справа. — Упрва.

Купуйте в підприємстві,
що оголошують
в "Свободі"

Олександра ГРИЩЕНКО

МОЇ ЗУСТРІЧІ І РОЗМОВИ З ФРАНЦУЗЬКИМИ МИСТЦЯМИ

(2)

Широко і безшумно відчинилися масивні двері. Посе-
ред великої залі готелю, в повному світі сонячного весня-
ного дня, поміж рухливими, заклопотаними секретарками,
стрункою стояв професор Вітмор. У темносиньому бездоган-
ному строї, кінчик білої хусточки в горішній кишенці, во-
лося чітко на дві сторони, все в англійському стилі. На
його симпатичному обличчі ледь рухалося вольове підборід-
дя квадратом. З-під густих, наче дві шпиги, рудавих брів
сипав на мене вогниками живих сіро-блакитних очей.

По-батьківськи, доброзичливо стис мою руку і показав
на мої течки. Миттю покриття в червону долівку, заслану
від краю до краю кінцями пухких червоним килимом, своїм
акварелями. Мости, кайки, пароплави, сині дреднайти,
тисячобарвні базари, черги носіїв; Базиліка св. Софії, бар-
ви помаранчової охри; давні рожеві мініатюрні церквочки,
масштабні білі мечеті, стрілочасті мінареті, мавзолей турець-
ких султанів; зелена безкрайня Мармара, блискучий Зо-
лотий Ріг, кладовище Ейюб, Скутарі; стіни, вежі, фортеці,
замки; небо, бликувачі романтичні димки, води, земля, кипи-
рши — все, що скопило зачароване око зачарованого мис-
ця, Підлога стала перським килимом, по якому гуляли очі
професора.

Як і сам патрон, обидві дами хвилювалися, задоволені,
що відшукали з численного натовпу скитальців (їх було
тоді в Константинополі 90 тисяч, але я сам себе скиталь-
цем почував) бодяй одного малюра. Видко було, що й
сам професор був задоволений. Брав у руки акварель, по-
вертав їх на всі боки і, посміхаючись, показував секретареві.
Вачу, кладе акварель купкою на низькому столику з горіхо-
вого дерева. Здавалося, і наче б говорив: «Він нічого не ро-
зуміє, і я вам відкриваю нового малюра з його новим сві-
тоглядом і засобами. Він сам себе не розуміє».

Зненацька він круто обернувся до мене, коли я навко-
лишак ладнав аркуші акварель, і спитав здивовано:

— «Куди ділась та рожева церква з білим мінаретом?»

— Не знаю, — кажу йому, — вона деє тут, шукайте.

— Я певен, що малюра сховав акварелью, — сказав смію-
чись і тиснув мене довгою, прямою палицею.

Це була правда. Я заховав її, довів до Парижу і пізні-
ше виставив у Нью Йорку. Виконав її деє на згадку про-
пеліці Стамбулу, залізниці на вал перед Мармарою, і залі-
з рижка дактилями.

Американець потрусив купю акварель, врівняв їх, за-
питував мене ціну і доручив секретареві зробити підраху-
нок. За хвилину пані Сомова сказала: «Шістдесят шість ак-
варель», — і принесла мені на срібній талі доларів.

— Тепер я хотів би знати щось про ваші дальші заміри
і плани, — ширю, зблизка говорив мені у вічі професор.

— Мої плани? Мене тягне, — кажу йому, — поїхати в
Грецію, попрацювати в тасмичній Містрі.

— О, Містра, це добре, дуже добре! — На хвилину схи-
лив голову, задумався, — Добудете собі візу і я вам оплачу
подорож, куплю білет на переїзд!

Так усе і сталося. По весні 1923 року яюсь випадково